

Højres Krav; saa kan man mærke Forskel paa, hvad der er Venstre, og hvad der er Højre; saa komme Kravene, som blive gennemførte, i langt højere Grad til at præge de Partier, som gennemføre dem, og saa vil man ikke være i Tvivl om, hvad man vil vælge, naar man vil vælge at være Medlem af et af Partiernes. Venstre kan ikke være tjent med i Længden at lade Forholdet være dette, at selv om Venstre har Flertal i Folketing og Regering, kan det kun gennemføre det, som Venstre og Højre kunne blive enige om. Forholdet er nemlig det, at Højre er stillet ganske anderledes heldigt. Lad os tænke os — det ligger maaske langt ud i Fremtiden, men det er dog muligt, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds naar at opleve det — at Højre faar et Flertal i Folketinget og derigennem Regeringen, saa vil denne Regering være i Stand til at gennemføre sine Krav fuldt ud, medens Venstre, naar vi blive ved at beholde de Tilstande, vi have med Hensyn til Landstingets Stilling, aldrig vil være i Stand til at gøre det samme. Det kan ikke betale sig for Venstre, men det kan betale sig for Højre. Jeg kan derfor godt indse, at det ærede Medlem for Hillerød holder paa, at man skal fastholde Tingenes Ligeberettigelse, men hvis det er den almindelige Opfattelse i Højre, og hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds deler den Opfattelse, saa vil han heller ikke kunne forlange, at man skal komme ind paa at gennemføre en Politik, der i væsentlig Grad er forskellig fra den nuværende Politik; han forlanger da for meget.

Jeg indrømmer paa den anden Side, at naar jeg kunde ønske, at Forholdene bleve parlamentariske paa den Maade, jeg her har omtalt, saa er det, fordi jeg mener, at det er uheldigt, naar man nu ude omkring i Landet fortæller fra forskellige Sider, at da Venstre kom til Roret, blev det paa engang moderat; thi de Krav, som denne Regering kan gennemføre, ere ikke saa rene og klare Venstrekrav, som de vare, da den samme Regerings Medlemmer rejste dem som Medlemmer af Oppositionen. Dette er jo ganske naturligt, saa længe Landstinget indtager den fremskudte Stilling, det har tiltvunget sig i Lovgivningen, og saa længe dette Forhold vedbliver, kan det ikke blive anderledes. Derfor finder jeg, at der ikke er andet at gøre, selv om man vil finde, at det er meget revolutionært, end at man kommer i Gang med den Kamp, som jeg finder uundgaaelig, dersom Landstinget skal bøjes og tvinges

tilbage til den tilbagetrukne Stilling, som Grundloven hjemler det. Jeg skal ikke give Anvisning paa, hvilken Vej man skal gaa for at føre denne Kamp til Ende, men kun sige, at jeg tror, det vilde være fremmende baade for Venstre og for Folketinget og for denne Kamp, dersom vi fra Venstres Side maaske i lidt højere Grad end hidtil vænnede os til at fremsætte vore Krav og fastholde dem, at man ikke i alt for høj Grad arbejdede med det Formaal for Øje at faa Resultater, men at man gik ud fra det Synspunkt, at kunne vi ikke faa Lovene gennemførte og ikke faa Kravene løste, saaledes som Venstre fuldt og helt kan ønske det, saa vente vi, der kommer nok bedre Tider. Jeg tror, at den offentlige Mening i Landet vilde finde sig til Rette og faa det rette Standpunkt i en Kamp mellem Højre i Landstinget og Demokratiet i Folketinget, naar den blev ført under disse Former.

Jeg skal endelig tillade mig at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), han er jo, Gud bedre det, min egen Rigsdagsmand. Det er jo ganske rart, naar Vælgere og Rigsdagsmand kunne være enige, og det viser sig jo, at det ærede Medlem har kunnet erklære sig enig med mig i en Tanke, jeg udtalte i Fjor ved Finanslovens 1ste Behandling, da jeg mente, der var noget, der talte for at dele Finanslovens første Behandling i en Adressedebat og en mere speciel Debat om lokale Spørgsmaal. Men saa maa jeg desværre indrømme, at saa glipper Enigheden; det ærede Medlem vil ikke være med længere, han vil ikke være med til, at man slutter Adressedebatten med et Tillidsvotum til det siddende Ministerium. Ja, om det absolut bliver et Tillidsvotum, kan hverken det ærede Medlem eller jeg staa inde for. Hvis det var en Adressedebat, der her førtés, og dersom vi skulde stemme over det, saa blev det sikkert et Tillidsvotum. Det ærede Medlem kan have sine forskellige Grunde til ikke at ville følge længere. Det ærede Medlem kan mene som saa, at han finder, det var alt for lidt, naar Venstres Ministerium maatte nøjes med 90 Stemmer for et Tillidsvotum; det var ikke nær tilstrækkeligt. Aa jo, jeg synes endda, det kunde være tilstrækkeligt. Det er meget muligt, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde erklære sig tilfredse med meget mindre, dersom det var deres Regering, der sad.

Jeg skal endnu, inden jeg slutter, tillade mig et Par enkelte Bemærkninger af